

Svinnsta skär

Gideon Wahlberg

G C Am

Dan - sen den går up - på Svinn - sta skär, hör
Blom - mor - na dof - ta från ha - gen där och

D7 G

klac - kar - na mot häi - len.
mång - a and - ra stäl - len,

G C Am

Gos - sen han sväng - er med flic - kan kär i
och mitt i tal - tras - tens kvälls - kon - sert hörs

D7 G

stil - la som - mar - natt.
mång - a munt - ra skratt.

G Am

Ljuv - lig är som - mar - nat - ten,

D7 G

blå - nan - de vi - kens vat - ten.

G E° D7

Och mel - lan ber - gen och tal - lar - na

D7 G

hö - res mu - si - ken och tral - lar - na.

G E7 A7

Flic - kan har blom - mor i hå - ren,

D G

må - nen strör sil - ver i små - ren.

G Am Cm6

Ald - rig för - glöm - mer jag stun - der - na där - up - på

A7 D7 G

Svinn - sta skär.

Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar nedåt stranden,
lossar sin julle och ror från land
bland klippor och bland skär.
Drömmande ser han mot vågens rand,
som rullar in mot sanden,
kysser sin flicka så ömt ibland
och viskar: "Hjärtans kär".

Ljuvlig är sommarnatten . . .

Solen går upp bakom Konungssund
och stänker guld på vågen.
Fåglarna kvittra i varje lund
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund
så lekfulla i hågen.
Men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinnerön:

Ljuvlig är sommarnatten . . .

Gideon Wahlberg